

[Hans Jørgen Jensen]

Det skal ikke blandes sammen med narkotika og alle mulige andre ting, og det er det, som det forslag, man har tænkt sig at komme med, indeholder. Derfor er det forkert, og det ved fru Kirsten Lee sikkert også godt; hvorfor skal det så fremstå, som om hun ikke ved det her?

Vi vil ikke stemme for et forslag, hvor vi bare – kan man sige – bliver stående på stedet, og det vil vi gøre, hvis man vedtager det forslag, som fru Kirsten Lee priser heroppefra.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Det er også foranlediget af fru Kirsten Lees ros af den dagsorden, der blev vedtaget den 16. november 1989.

Nu er det jo sådan, at man må vælge, og vi må også vælge her i Folketinget, hvilken dagsorden vi vil stemme for. Hvis man ønsker at stemme for en dagsorden, kan det jo tænkes, at den er i modstrid med en anden på nogle punkter – ikke nødvendigvis på alle.

Det var jo tilfældet den 16., hvor vi stemte om en S/SF-dagsorden, der som et af punkterne havde en pind, der sagde, at man ville opretholde Alkohol- og Narkotikarådet, og det skrev vi, fordi vi på det tidspunkt vidste fra ministeren, at der ville blive stillet lovforslag om et forebyggelsespolitisk råd, og vi hørte også fra ministeren, hvordan dette forebyggelsespolitiske råds arbejdsmåde skulle være.

Denne fuldstændig passive måde at forholde sig på, som blev beskrevet fra ministerens side, gjorde, at vi fandt det absolut nødvendigt at opretholde vores dagsordensforslag for at sikre, at der er en aktiv instans her i Danmark, der kan påtage sig at oplyse og tage initiativer på det forebyggelsesmæssige område i forhold til alkohol og narkotika. Det synes vi er utrolig vigtig, og det mener vi at ministeren får smadret med det udkast til lovforslag, som i øjeblikket er til høring.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Enten kan hr. Hans Jørgen Jensen ikke huske debatten, eller også har han slet ikke hørt den.

Jeg vil gerne minde hr. Hans Jørgen Jensen om, at jeg spurgte sundhedsministeren meget præcist heroppefra, om hun ville nedsætte et alkoholpolitisk råd. Jeg vil også gerne minde hr.

Hans Jørgen Jensen om det meget præcise svar, jeg fik. Det var et ja, og jeg tror endda, vi kan få sundhedsministeren til at gentage det her i dag.

Hr. Hans Jørgen Jensen siger jo netop, at alkohol og narkotika skal skilles ad. Ja, det er lige præcis det, det skal, for alkohol og narkotika hører ikke sammen. Problemerne er vidt forskellige, og forebyggelsesinitiativerne bør være vidt forskellige, og her har vi bare bunket det sammen i en vanetænkende organisation. Det er efter vores opfattelse ikke rimeligt, at det skal fortsætte. Og så stiller Socialdemokratiet en dagsorden, der bare siger, at alt skal være ved det gamle, stik imod de intentioner, som hr. Hans Jørgen Jensen her påberåber sig han har. Må vi dog ikke blive fri for det!

Lad os dog få tage fat på at lave noget nyt, så der kan ske noget inden for dansk alkoholpolitik, så vi får nedsat forbruget. Det er det, det handler om.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Ja, ja, fru Kirsten Lee, pas nu på ikke at blive alt for kategorisk og alt for sikker.

Jeg vil godt sige, at jeg ikke har haft indtryk af, at vi skulle genopfriske den alkoholdebat, vi havde den 16. november 1989. Men når det kommer ind, føler jeg da, at jeg som ordfører for Socialdemokratiet må sige ganske kort, at vi jo klart og tydeligt gav udtryk for, at vi anså de borgerliges dagsorden for at være alt, alt for kategorisk, og at vi især vedrørende området Alkohol- og Narkotikarådet fandt, at man var ekstremt hurtigt til at komme med en anden løsning, der i øvrigt ikke efter vores opfattelse peger i den rigtige retning.

Det, Alkohol- og Narkotikarådet har haft mulighed for at gøre i de sidste ca. 2½ år siden den sidste reorganisering i retning af at være initiativtagende, påvirke, formidle osv., bliver jo ganske taget væk.

Nogle af os har jo så fået en chance for at se på det lovforslag, der er i en høringsrunde i øjeblikket – men ikke hos politikerne, så formelt har vi ikke set det – og vi kan se, at den frygt, som vi gav udtryk for den 16. november 1989, er blevet bekræftet i ekstrem grad. Vi får en pelemole af alt muligt trynet sammen i ét stort impotent organ, hvor ingen kommer til at foretage sig noget som helst, i hvert fald ikke i forhold til initiativer udad og rettet til dem, der har brug for det.